

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการจัดการการศึกษา และปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการจัดการการศึกษา และปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนวิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เขตหลักสี่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร รวม จำนวนทั้งหมด 50 คน

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนและครบถ้วนจำนวน 48 คน หรือคิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 96

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีทั้งหมด 2 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ประกอบไปด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ สาขา ที่จบ ผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม (Grade point average : GPA) ตลอดปีการศึกษา 2559 รายได้ ซึ่งเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (check list) และแบบเติมคำตอบ จำนวน 5 ข้อ

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา จำนวน 3 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล
 - 1.1 เจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษา
 - 1.2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
2. ปัจจัยด้านการจัดการการศึกษา
 - 2.1 หลักสูตรของวิทยาลัยครุศาสตร์
 - 2.2 คุณภาพการสอนและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์
 - 2.3 การสนับสนุนและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย
3. ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน
 - 3.1 การสนับสนุนของครอบครัวหรือผู้ปกครอง
 - 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

โดยจำนวนข้อคำถามในแต่ละด้านมีจำนวนรวม 67 คำถาม เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อกับผู้อำนวยการสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ขอข้อมูลนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2559 เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำวิจัยและขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักศึกษาดังกล่าว

2. ผู้ทำวิจัยติดต่อกับนักศึกษา ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์การวิจัยและแจกแบบสอบถาม โดยให้เวลาตอบแบบสอบถาม 1 สัปดาห์ เนื่องจากคำถามในแบบสอบถามมีจำนวนหลายข้อ และหลายวิชา จึงต้องให้เวลานักศึกษาในการตอบ

3. หลังจาก 1 สัปดาห์แล้ว ผู้วิจัยจึงตามเก็บแบบสอบถามเพื่อนำมารวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ถ้าแบบสอบถามตรงไหนไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยอาจกลับไปขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามช่วย ตอบให้สมบูรณ์ด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ คือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา และปัจจัยด้านต่าง ๆ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรอิสระแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สรุปผลได้ดังนี้

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า ส่วนใหญ่มีผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average: GPA) 3.51-4.00 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.61

2. ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการจัดการการศึกษา และปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.36, S.D.= 0.77) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean= 4.45, S.D.= 0.66) ได้แก่ ด้านคุณภาพการสอนและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับสูงสุด รองลงมา คือ ด้านหลักสูตรของวิทยาลัยครูศาสตร์

ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อนอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.40, S.D.= 0.79) ได้แก่ การสนับสนุนของครอบครัวหรือผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.17, S.D.= 0.86) ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษาและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามี 2 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษา และการสนับสนุนและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า ส่วนใหญ่มีผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average: GPA) 3.51-4.00 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ซึ่งสอดคล้องกับไพศาล หวังพาณิชย์ (2526, น.89) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาว่าเป็นคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรม อุทุมพร จามรมาน (2535, น.38) ได้กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เป็นการบอกความสามารถของผู้เรียน ในการวิเคราะห์ วิเคราะห์ ความพยายามในการเรียน ทักษะในการศึกษาเล่าเรียนและการปฏิบัติ มีการเข้าห้องเรียน มีความสนใจและมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548, น.231-241) ได้กล่าวว่า การรู้ถึงผลของการศึกษา เช่น การทดสอบ การแข่งขัน ทำให้ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้ใช้ความพยายาม มีแรงจูงใจในการเรียนและการทำงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวิษชัย สุภดิษฐ์ (2554, น.108) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาในระดับปริญญาโท ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปีการศึกษา 2554 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโท โดยจำแนกตามคณะ/สถาบัน สรุปได้ ดังนี้ 1) คณะรัฐประศาสนศาสตร์ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ การได้รับทุนการศึกษาในระดับปริญญาโท แผนการศึกษาในระดับปริญญาโท และระยะเวลาที่ศึกษาในระดับปริญญาโท 2) คณะบริหารธุรกิจ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ ระยะเวลาที่ศึกษาในระดับปริญญาโท 3) คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ เพศ การได้รับทุนการศึกษาในระดับปริญญาโท แผนการศึกษาในระดับปริญญาโท และระยะเวลาที่ศึกษาในระดับปริญญาโท 4) คณะสถิติประยุกต์ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ อายุ การได้รับทุนการศึกษาในระดับปริญญาโท แผนการศึกษาในระดับปริญญาโท

ระยะเวลาที่ศึกษาในระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี และการได้รับเกียรตินิยมในระดับปริญญาตรี 5) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ การได้รับทุนการศึกษาในระดับปริญญาโท แผนการศึกษาในระดับปริญญาโท และระยะเวลาที่ศึกษาในระดับปริญญาโท 6) คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ การได้รับทุนการศึกษาในระดับปริญญาโท 7) คณะภาษาและการสื่อสาร ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ ระยะเวลาที่ศึกษาในระดับปริญญาโท 8) ระดับสถาบัน ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษาในระดับปริญญาโท ที่ตั้งสถานศึกษาในระดับปริญญาโท การได้รับทุนการศึกษาในระดับปริญญาโท แผนการศึกษาในระดับปริญญาโท ระยะเวลาที่ศึกษาในระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาโท และการได้รับเกียรตินิยมในระดับปริญญาตรี และภาควิชา อดิเรก (2556) ได้วิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.96) เมื่อจำแนกตามระดับปริญญา นักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.84) นักศึกษาระดับปริญญาโท โดยรวมอยู่ระดับดี (ค่าเฉลี่ย 3.84) นักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยรวมอยู่ระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย 3.94)

2. ปัจจัยด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.36, S.D.= 0.77) เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า

ปัจจัยด้านการจัดการการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean= 4.45, S.D.= 0.66) ได้แก่ ด้านคุณภาพการสอนและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับสูงสุด รองลงมา คือ ด้านหลักสูตรของวิทยาลัยครุศาสตร์

ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อนอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.40, S.D.= 0.79) ได้แก่ การสนับสนุนของครอบครัวหรือผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.17, S.D.= 0.86) ได้แก่ เจตคติแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษาและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

ดั่งที่สุชาติพิทย์ จรรยาอารีกุล (2539, น.3) กล่าวว่า ระบบการจัดการศึกษา ล้วนแต่มีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษาทั้งสิ้น ซึ่งอาจส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ หรืออาจจะต้องพ้นสภาพไปในที่สุด แครโรล (Carroll 1963, น.730 อ้างถึงใน ครองสิน มิตะทั้ง, 2548, น. 39) ให้ความหมายคุณภาพการสอนว่า หมายถึง การจัดเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการ

สอนในลักษณะที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว พยุงศักดิ์ สนเทศ (2531, น.9) ได้แสดงความคิดเห็นว่าพฤติกรรมการสอนที่เหมาะสมเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ดี และสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนจะทำให้นักเรียนเกิดความพอใจรักใคร่และศรัทธาในตัวครู อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะดีตามไปด้วยเช่นกัน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530, น.100) ได้กล่าวถึงงานบริการเป็นงานที่มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาในด้านชีวิตความเป็นอยู่และการศึกษาเล่าเรียน จัดขึ้นเพื่อนิสิตทั่วไปโดยส่วนรวม อาจแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ บริการด้านสิ่งแวดล้อมและบริการด้านวิชาการสำหรับความมุ่งหมายในการจัดบริการนักศึกษา และอรุณชัย กัญญา (2548, น.28) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมด้านการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้นเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการแรงจูงใจ ครูเป็นทั้งสภาพแวดล้อมและเป็นผู้สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งผลโดยตรงให้นักเรียนโดยใกล้ชิดการนำพาบรรยากาศที่ดีมีความอบอุ่นรอยยิ้มที่สดชื่นจริงใจมีเมตตาสรรหา และสร้างสิ่งสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์นับได้ว่าเป็นบุคคลที่สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ ส่งเสริมความสามารถของแต่ละบุคคล ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน แล้วดำเนินกิจกรรมด้วยความเป็นกันเอง ส่งเสริมการเรียนเป็นกลุ่มมาช่วยกันคิดช่วยกันทำ ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเสกสรรค์ ทองดี และน้ำเงิน จันทรมณี (2557) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียนของนิสิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นิสิตชอบเรียน ในสาขาวิชานี้ ในระดับมาก 2) ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนของนิสิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นิสิตคิดว่าการเรียนสาขาวิชานี้ทำให้มีอนาคตที่ดีได้ในระดับมาก และนิสิตสามารถเรียนหรือทำงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ได้ด้วยตนเอง ในระดับมาก 3) ปัจจัยด้านการปรับตัวต่อการเรียนของนิสิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นิสิตเข้าเรียนทุกครั้ง ในรายวิชาต่าง ๆ ในระดับมาก 4) ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของนิสิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นิสิตส่งงานที่ได้รับมอบหมายครบตามระยะเวลาที่กำหนดในระดับมาก 5) ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อาจารย์ได้เตรียมการสอนล่วงหน้า ในระดับมาก 6) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมต่อการเรียนของนิสิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น

มีเพียงพอและสภาพพร้อมต่อการใช้งาน ในระดับมาก อนุวัติ คุณแก้ว (2555, น.32) ได้วิจัย เรื่อง การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนสูงและต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ คือ นิสัยในการ เรียน และ เวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า 2) ปัจจัยที่สามารถจำแนกประเภทนักศึกษาที่มีผลการเรียน สูงและต่ำ มี 2 ตัวแปร ได้แก่นิสัยการเรียน และ เวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า โดยตัวแปรทั้งสองตัว แปร สามารถพยากรณ์การเป็นสมาชิกของกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงได้ถูกต้องร้อยละ 85.70 กลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ ได้ถูกต้องร้อยละ 88.90 และสามารถพยากรณ์ทั้งสองกลุ่ม ได้ ถูกต้องร้อยละ 87.30 3) สมการจำแนกประเภท ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน สามารถ แสดงได้ดังนี้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y = -5.862 + 1.415$ (นิสัยในการเรียน) $+ 0.020$ (เวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า) สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z = 0.752$ (นิสัยในการ เรียน) $+ 0.569$ (เวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า) และภารดี อนันต์นาวิ (2556) ได้วิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มี ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคม มีตัวแปรทั้งหมด 15 ตัวร่วมกันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินได้ร้อยละ 22 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพา มี 3 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน (X5) การทำงานระหว่างเรียน (X7) แรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคม (X22) โดยมี อำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 16.20 มีสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบดังนี้ $= 2.867 + .397 (X5) + .208(X7) - .402(X22)$

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามี 2 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติ และแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษา (x_1) และการสนับสนุนและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย (x_2) (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) โดยทั้ง 2 ปัจจัยดังกล่าวร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการ ศึกษาของนักศึกษาได้ร้อยละ 23.6 ทั้งนี้ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์มากที่สุด คือ เจตคติและ แรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษา ($\beta = 0.539$) ส่วนการสนับสนุนและสภาพแวดล้อมของ มหาวิทยาลัย (x_2) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์ รองลงมา ($\beta = -0.290$) ซึ่งสติ๊กกินส์ (Stiggins, 1994, p. 310) ไทรแอนดิส (Triandis, 1971,p.2) คาร์เตอร์ วี กูด (Carter V. Good, 1973, p.375) ได้กล่าวถึงเจตคติและแรงจูงใจไว้ว่า เจตคติ (Attitudes) ว่าเป็นความรู้สึกชื่นชอบ หรือไม่ชื่นชอบ ความรู้สึกด้านบวก หรือ ด้านลบ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความเกี่ยวเนื่องระหว่างความรู้สึก กับ สิ่งนั้น โดยเฉพาะ เช่น เจตคติต่อครู ผู้บริหาร วิชา กิจกรรมการสอน ฯลฯ ได้แบ่งองค์ประกอบของ

เจตคติไว้ 3 ส่วน คือ 1) องค์ประกอบทางด้านความรู้ความเข้าใจ (A Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้ ความเข้าใจของบุคคลต่อสิ่งเร้า ซึ่งได้แก่บุคคล สถานการณ์สังคม

2) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (An Affective Component) เป็นองค์ประกอบที่ต่อเนื่องจากองค์ประกอบที่ 1 คือ เมื่อมีความรู้ความเข้าใจแล้วจะเกิดความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ 3) องค์ประกอบทางการกระทำ (Behavioral Component) เมื่อเกิดองค์ประกอบที่ 1 และ 2 แล้ว จะเกิดความพร้อมทางการกระทำ ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้ง 2 ดังกล่าว ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนา และความพยายามอย่างสูง ของผู้เรียนที่จะศึกษาให้บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั่วไป ของการศึกษา สอดคล้องกับเสกสรรค์ ทองคืบ และน้ำเงิน จันทรมณี (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียนของนิสิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นิสิตชอบเรียนในสาขาวิชานี้ในระดับมาก 2) ปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อการเรียนของนิสิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นิสิตคิดว่าการเรียนสาขาวิชานี้ทำให้มีอนาคตที่ดีได้ในระดับมาก และนิสิตสามารถเรียนหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ด้วยตนเองในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งฤดี กล้าหาญ (2554) ซึ่งพบว่า ความมีวินัยในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน และความรู้พื้นฐานเดิม มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ โดยตัวแปรด้านความมีวินัย และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสามารถร่วมทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้ร้อยละ 14.1

3.2 การสนับสนุนและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งอรุณชัย กัณฑ์ภา (2548, น.28) อธิบายว่า การจัดสภาพแวดล้อมด้านการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการแรงจูงใจ ในการเรียนรู้สภาพแวดล้อมนั้นมีความหมายรวมถึงบรรยากาศและบรรยากาศโดยส่วนใหญ่ถูกสร้างด้วยกระบวนการบริหารที่จะเป็นกุญแจสำคัญที่ไขไปสู่ความปรารถนาของสังคม ครูเป็นทั้งสภาพแวดล้อมและเป็นผู้สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งผลโดยตรงให้นักเรียน โดยใกล้ชิดการนำพาบรรยากาศที่ดีมีความอบอุ่นรอยยิ้มที่สดชื่นจริงใจมีเมตตาสรรหา และสร้างสิ่งที่สร้างสรรค์ให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์นับได้ว่าเป็นบุคคลที่สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530, น.100) ได้กล่าวถึงงานบริการเป็นงานที่มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาในด้านชีวิตความ

เป็นอยู่และการศึกษาเล่าเรียน จัดขึ้นเพื่อผลิตทั่วไปโดยส่วนรวม อาจแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ บริการด้านสิ่งแวดล้อมและบริการด้านวิชาการสำหรับความมุ่งหมายในการจัดบริการนักศึกษา สอดคล้องกับเสกสรรค์ ทองดีบ และน้ำเงิน จันทรมณี (2557) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมต่อการเรียนของนิสิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น มีเพียงพอและสภาพพร้อมต่อการใช้งาน ในระดับมาก พบว่า การจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้พบว่าการสนับสนุนและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์ ($\beta = -0.290$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงมองว่าการสนับสนุนและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์นั้น ในด้านมหาวิทยาลัยจัดให้มีการบริการอินเทอร์เน็ตที่รวดเร็ว อาจมีไม่เพียงพอหรือการบริการอาจไม่รวดเร็วตามความต้องการ และอาจต้องการให้มหาวิทยาลัยหรือวิทยากรศาสตร์สนับสนุนและให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาชีพมากขึ้น ซึ่งพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยากรศาสตร์มากกว่านี้ จึงสวนทางกันทำให้ค่า $\beta = -0.290$ ยิ่งนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงเท่าใด นักศึกษายังต้องการการสนับสนุนแต่มหาวิทยาลัยอาจมีให้ไม่เพียงพอ ผู้วิจัยได้ใช้คำถามปลายเปิดพิจารณาในประเด็นนี้ เช่น นักศึกษามองว่ามหาวิทยาลัยหรือวิทยากรศาสตร์ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการช่วยเหลือสังคมเพิ่มขึ้น และควรจัดกิจกรรมปลูกฝังความมีจิตสาธารณะด้วยการให้ช่วยเหลือเด็กที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ อีกทั้งมหาวิทยาลัยหรือวิทยากรศาสตร์ควรจัดให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ส่งเสริมจัดกิจกรรมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียน จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องส่วน ส่วนอีกประเด็นที่สำคัญ คือ ควรปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้ดีกว่าเดิม อีกทั้งควรเปิดรับจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น และปรับเวลาในการเข้าเรียน ความรู้ทางการสอนหลักสูตร และควรมีหลักสูตรและเนื้อหาที่หลากหลาย

5.3 ข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.00 ร้อยละ 81.25 จะเห็นได้ว่านักศึกษามีอายุระหว่าง 23-30 ปี ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐบาล และเป็นกลุ่มที่มาจากสาขาวิทยาศาสตร์และภาษาศาสตร์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งอีกส่วนหนึ่งเกี่ยวกับเจตคติแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการที่จะเรียนให้สำเร็จภายในเวลาที่กำหนด และคิดว่าการเรียนในสาขานี้ทำให้มีอนาคตที่ดีได้ มีวิธีการเรียนโดยบันทึกย่อ

ช่วยให้ทบทวนและจดจำ เนื่องจากเป็นหลักสูตร block course ซึ่งมีระยะเวลาในการเรียนช่วงสั้น ๆ ประมาณ 4 สัปดาห์ และวัดผลประเมินผล แล้วเรียนวิชาต่อไป ดังนั้น ปัจจัยด้านต่าง ๆ คือ ด้านลักษณะส่วนบุคคล ด้านการจัดการการศึกษา ด้านครอบครัวและเพื่อน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา จึงทำให้ผู้เรียนต้องมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียนทุกครั้งเพื่อให้มีความรู้มากขึ้น ทำงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ยังทุ่มเทเวลาและความรู้ความสามารถ เพื่อให้มีผลงานที่ดีและผลการเรียนที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ มนตรี โสภิตยานุรักษ์ ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) บอกว่า การเรียนแบบ Block Course เน้นเรียนจบเป็นรายวิชา โดยแต่ละวิชาใช้ระยะเวลาเฉลี่ย 5 สัปดาห์ ซึ่งเชื่อว่ามีความเหมาะสมสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่เรียนไปทำงานไป อีกทั้งยังทำให้นักเรียนหันมาโฟกัสกับวิชาเรียนได้ดียิ่งขึ้น และมหาวิทยาลัยศรีปทุม (2559) จัดการศึกษาระดับปริญญาโทในระบบ Block Course Modular System ซึ่งเป็นที่ยอมรับจากมหาวิทยาลัยนานาชาติประเทศทั่วโลก โดยจัดเรียนทีละวิชา กล่าวคือ เมื่อเรียนจบวิชาแรก จึงเริ่มเรียนวิชาที่ 2 ที่ 3 จนเสร็จสิ้นหลักสูตร ส่งผลให้นักศึกษาสามารถทำความเข้าใจลงลึกในแต่ละวิชาและได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องกังวลหรือสับสนจากการที่ต้องศึกษาหลายวิชาในคราวเดียว

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์มากที่สุด คือ เจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษารวมทั้งการสนับสนุนและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย จึงเห็นได้ว่านักศึกษาที่มีเจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดี มีความต้องการที่จะเรียนให้สำเร็จภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เพราะคิดว่าการเรียนสาขาวิชาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทำให้มีอนาคตที่ดีได้ การทำงานที่ได้รับมอบหมายตามระยะเวลาที่กำหนด เป็นเรื่องที่ดี มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียนทุกครั้ง และการนั่งหน้าชั้นเรียนและมีความตั้งใจเรียนเพื่อเป้าหมายของตนเอง

การสนับสนุนและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยรวมทั้งวิทยาลัยครุศาสตร์ คือ ห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สิ่งเหล่านี้อาจมีไม่เพียงพอ สภาพอาจไม่พร้อมต่อการใช้งาน มีห้องปฏิบัติการต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ห้องปฏิบัติการภาษา ห้องฝึกงาน ฯลฯ มีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา และยังไม่ค่อยตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษา โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยากรครุศาสตร์มากกว่านี้ จึงมีทิศทางสวนทางกัน ยิ่งนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงเท่าใด นักศึกษายังต้องการการสนับสนุน แต่มหาวิทยาลัยหรือวิทยากรครุศาสตร์อาจมีให้ไม่เพียงพอ

จะเห็นได้ว่าทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นข้อค้นพบที่ทางหลักสูตรและมหาวิทยาลัยอาจใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง แก้ไขระบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้นและสามารถ

นำมาเป็นแนวทางในการวางแผน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.10 ข้อเสนอแนะ

5.10.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ควรสนับสนุนให้เกิดการสร้างเจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษา โดยอาจมีแนวปฏิบัติ เช่น การให้นักศึกษาทำแฟ้มสะสมผลงานตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนหลักสูตร เพื่อให้ นักศึกษาเก็บรวบรวมองค์ความรู้ที่ได้รับในแต่ละรายวิชา วางแผนการเรียนอย่างเป็นระบบ สรุปสิ่ง ที่ได้เรียนรู้ในแต่ละรายวิชา หากจุดเด่นจุดด้อยของตนเอง หรือปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการเรียน เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาตนเองได้ทันทั่วถึง อันจะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างวินัย ให้กับนักศึกษา

2. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีการจัดการศึกษาแบบ Block course ซึ่งการจัดการศึกษามีระยะเวลาที่สั้นและมีเนื้อหามากในแต่ละรายวิชา อาจต้อง ส่งเสริมโดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ที่ได้รับจากหลักสูตร สร้างความมั่นใจให้นักศึกษาก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานทางวิชาชีพ หลักสูตรนี้ทำให้นักศึกษามี ศักยภาพเป็นที่ยอมรับและต้องการของตลาดแรงงานและสังคมมากขึ้น ในลักษณะนี้อาจารย์ผู้สอน รวมทั้งนักศึกษาต้องมีการเตรียมตัว และต้องปรับตัว เพื่อให้มีความพร้อมในการเรียน และระบบ การสอนแบบ Block course นี้ ต้องอาศัยแรงจูงใจอย่างสูงเป็นแรงผลักดัน เนื่องจากนักศึกษาต้อง อ่านหนังสือล่วงหน้าเพื่อเตรียมตัวไปถกประเด็นปัญหาทักอาจารย์และเพื่อนเรียนในห้อง ซึ่งแต่ละวัน วิชาเรียนก็สลับสับเปลี่ยนกันไป บางครั้งสับสน เหนื่อยและกดดัน แต่เมื่อนักศึกษา เลือกลงแล้ว จึงต้องมุ่งมั่นเรียนต่อไปให้จบตามหลักสูตรที่วางไว้ ซึ่งมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย ครุศาสตร์อาจมีกิจกรรมที่เสริมสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาอยู่เป็นระยะ ๆ เพื่อไม่ให้ นักศึกษาหมด กำลังใจ

5.10.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในการวิจัยต่อไปอาจจะขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังสาขา และคณะอื่น ๆ ใน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ หรือศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาหลาย ๆ มหาวิทยาลัย ที่ศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ซึ่งควรจะใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาจากแบบทดสอบ มาตรฐาน เพื่อให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาจากเกณฑ์เดียวกัน

2. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างน้อย จึงไม่สามารถแบ่งกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบปัจจัย โดยใช้การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สูง กลาง ต่ำ ได้ ดังนั้นในการวิจัยต่อไปอาจจะเปรียบเทียบปัจจัยต่าง ๆ โดยผ่านนักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สูง กลาง ต่ำ